

UZASADNIENIE

W dniu 31 marca 2015 roku A. M. wraz z żoną M. M. podróżowali samochodem marki V. (...) o nr rej. OK. (...) z miejscowości W. w kierunku R.. Gdy w miejscowości W. opuścił rondo, zauważył w lusterku pojazd ciężarowy, który używał klaksonu i migał światłami. Dalej kierujący pojazdem ciężarowym, którym potem okazał się być oskarżony J. M. wyprzedził samochód prowadzony przez A. M. i zatrzymał się na drodze. Oskarżony wysiadł z samochodu i podszedł do samochodu A. M., trzymając w ręce wojskowy but. Widząc to, A. M. postanowił ominąć samochód oskarżonego i odjechać. W tym też czasie oskarżony uderzył obcasem buta w przednią szybę samochodu A. M., po czym zrobiła się na niej pajęczyna. A. M. zatrzymał się by wyjaśnić sprawę, lecz oskarżony odjechał z miejsca zdarzenia. W związku z tym A. M. ruszył za nim, natomiast jego żona M. M. zawiadomiła o zdarzeniu telefonicznie policję. Oskarżony zatrzymał pojazd na parkingu restauracji (...) w K., tam też zatrzymał się A. M., po chwili przyjechała policja.

/dowód:

- zeznania świadka A. M., k – 2-3, 15 protokół zeznań przed Sądem z dnia 08 października 2015 roku,
- zeznania świadka M. M., k – 4-5
- wyjaśnienia oskarżonego J. M., k – 13-14, protokół wyjaśnień przed Sądem z dnia 08 października 2015 roku,

Oskarżony J. M. w postępowaniu przygotowawczym i przed Sądem przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu. Wyjaśnił, że faktycznie idąc wyjaśnić sytuację sporną na drodze trzymał w ręce but i nim uderzył w szybę pojazdu pokrzywdzonego. Podał dalej, że jego zachowanie było wynikiem zdenerwowania całą sytuacją, którą pokrzywdzony miał rozpocząć. Oskarżony podał, że skontaktował się z policją i poinformował, że będzie oczekiwał na ich przyjazd na parking restauracji (...). Przed Sądem oskarżony także przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu, kwestionując wartość stłuczonej szyby.

/dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego J. M., k – 13-14, protokół wyjaśnień przed Sądem z dnia 08 października 2015 roku,/

Z opinii biegłego z zakresu wyceny ruchomości wynika, że wartość szyby przedniej samochodu V. (...) – rok produkcji 1997, którym poruszał się A. M. według cen na dzień zdarzenia tj. na 31 mara 2015 roku – wynosi 670,00 złotych.

/dowód:

- opinia biegłego J. G. z dnia 20 października 2015 roku/

Oskarżony J. M. nie był dotychczas karany sędownie. Jest żonaty, ma jedno dorosłe dziecko. Legitymuje się wykształceniem podstawowym, nie ma zawodu. Obecnie jest na emeryturze oraz podejmuje dodatkowe zatrudnienie w firmie (...) za miesięcznym dochodem około 2.000,00 złotych miesięcznie.

/dowód:

- karta karna, k - 18
- dane o osobie, k – 19/

Sąd zważył, co następuje.

Zdaniem Sądu wina i sprawstwo oskarżonego w zarzucanym czynie nie budzą wątpliwości. Wina oskarżonego jawi się w tym, że mając pełną zdolność do rozumienia znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem nie dał posłuchu obowiązującym normom prawnym i złamał porządek prawny.

Sprawstwo zaś oskarżonego wynika z zebranego materiału dowodowego. Oskarżony oraz świadkowie w osobach A. M. i M. M. zeznali co do istoty zdarzenia w sposób spójny i konsekwentny. Te dowody Sąd uznał za wiarygodne, bo w sposób logiczny i uporządkowany pozwoliły na odtworzenie przebiegu zdarzenia. Otóż świadkowie i oskarżeni zgodni byli co do daty i miejsca zdarzenia, sposobu zachowania oskarżonego, faktu uderzenia butem w szybę samochodu pokrzywdzonego i jej zniszczenie. Stąd też decyzja Sądu o wiarygodności tychże dowodów w tym zakresie. W zasadzie taką samą wersję przedstawił oskarżony w swych wyjaśnieniach, próbując jednakże zrzucić odpowiedzialność za zdarzenie na A. M.. Oskarżony i pokrzywdzony kwestionowali wartość zniszczonej szyby. Oskarżony uważał, że szyba nie była warta tyle, co podał pokrzywdzony, ten zaś podwyższył wartość szyby w stosunku do wyceny podanej w postępowaniu przygotowawczym. By rozstrzygnąć tę kwestię Sąd zdecydował o zasięgnięciu opinii biegłego z zakresu wyceny ruchomości, by określić wartość zniszczonej szyby na czas zdarzenia. Biegły w wydanej opinii wskazał na wartość zniszczonej szyby, określając ją szacunkowo na kwotę 670,00 złotych. Z kolei dokumenty w postaci karty karnej i danych o osobie pozwoliły na ustalenie sytuacji rodzinnej, zawodowej i zarobkowej oskarżonego. Mając powyższe dowody na uwadze Sąd zdecydował o przypisaniu oskarżeniu sprawstwa w zarzucanym czynie.

Przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. popełnia ten, kto cudzą rzecz niszczy, uszkadza lub czyni niezdatną do użytku. Niewątpliwie zachowanie oskarżonego wyczerpało znamiona rządzące przepisem tego przepisu. Oskarżony, bowiem celowo uderzył twardym przedmiotem – obcasem buta w szybę przednią osobowego samochodu, która uległa zniszczeniu. Tym samym wypełnił kryteria odpowiedzialności z art. 288 § 1 k.k. Oskarżony tłumaczył swoje zachowanie tym, że całą sytuację sprowokował na drodze pokrzywdzony, niemniej jednak Sąd uważa, że w kontekście odpowiedzialności za zniszczenie mienia nie ma to znaczenia.

Sąd zakwalifikował zarzucany czyn, zgodnie z art. 288 § 2 k.k. jako wypadek mniejszej wagi z uwagi na charakter czynu, wartość zniszczonego mienia, okoliczności towarzyszące zdarzeniu. Sąd uznając oskarżonego za winnego orzekł karę grzywny w wymiarze 40 stawek dziennych ustalając wartość jednej stawki na kwotę 30,00 złotych.

Sąd wymierzył oskarżonemu karę według swego uznania, w granicach ustawowego zagrożenia przewidzianego przez ustawę za dane przestępstwo. Zdaniem sądu kara grzywny jest karą adekwatną, nie przekraczającą stopnia zawinienia, uwzględniającą rozmiar ujemnych konsekwencji przestępstwa, warunki życiowe sprawcy a także czyniącą zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości. Zdaniem Sądu kara orzeczona w takim rodzaju i wysokości przyniesie wobec oskarżonego taki skutek, że będzie się wystrzegał w przyszłości podobnych zachowań. Wychowawczym aspektem wobec oskarżonego jest zobowiązanie go do naprawienia szkody w całości na rzecz pokrzywdzonego.

Zarządzenia:

1. odnotować uzasadnienie

1. odpis wyroku i uzasadnienia doręczyć oskarżonemu

2. kal. 14 dni od doręczenia